

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 4704
Ημερομ. Κατάθεσης: 14/4/2022

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

14 Απριλίου 2022

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Μετανάστευσης και Ασύλου, κ. Νότη Μηταράκη.

Θέμα: «Ανοιχτή επιστολή μελών της Αφρικανικής Κοινότητας των Ιωαννίνων και της Φιλιππιάδας.»

Κύριε Υπουργέ,

Πρόσφατα δημοσιεύτηκε μία ανοιχτή επιστολή που συντάχθηκε και υπογράφεται από την πλειοψηφία των μελών της Αφρικανικής Κοινότητας των Ιωαννίνων και της Φιλιππιάδας έχοντας την υποστήριξη των Κεντρικών Κοινοτήτων στην Αθήνα που προέρχονται από Κογκό, Γουινέα, Καμερούν, Νιγηρία, Ακτή Ελεφαντοστού και Σιέρα Λεόνε. Στην επιστολή αναφέρονται οι εξαιρετικά δύσκολες καταστάσεις που βιώνουν καθημερινά στους τόπους εργασίας και διαμονής.

Πρόκειται για ανθρώπους που αναγκάστηκαν να φύγουν από τις πατρίδες τους λόγω πολιτικών συγκρούσεων που μαίνονται στην χώρα καταγωγής, από εσωτερικές φυλετικές και εθνοτικές διαμάχες, διώξεις για πολιτικές πεποιθήσεις τους και από άλλους παράγοντες που έθεταν σε σοβαρό κίνδυνο την ίδια τη ζωή τους. Προσπαθούν να επιβιώσουν στην ελληνική ύπαιθρο, στα κέντρα των πόλεων, στα νησιά, περιμένοντας την απόφαση επί του αιτήματος του ασύλου. Ακολουθεί η επιστολή αναλυτικά ώστε να γνωστοποιηθεί ευρύτερα το μέγεθος του θέματος.

“Εμείς τα μέλη των αφρικανικών κοινοτήτων των Ιωαννίνων και της Φιλιππιάδας θα θέλαμε με αυτή την επιστολή να σας γνωστοποιήσουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε καθημερινά και να ζητήσουμε τη βοήθεια σας για την επίλυσή τους.

Τα περισσότερα από αυτά τα προβλήματα είναι κοινά με τα προβλήματα των προσφύγων από άλλες χώρες και ελπίζουμε να τα λάβετε υπόψη και να μας βοηθήσετε στην επίλυσή τους από κοινού. Τα προβλήματα και οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε είναι συχνά «κοινό μυστικό» μεταξύ των ΜΚΟ και των Διοικήσεων των Προσφυγικών Δομών που, όμως, κάνουν σαν να μη τα γνωρίζουν, σαν να μη τα βλέπουν, ενώ συχνά νιώθουμε σαν να μη βλέπουν ούτε καν εμάς τους ίδιους! Τρανό παράδειγμα είναι οι πρόσφυγες ΑΜΕΑ που δεν λαμβάνουν την απαιτούμενη μέριμνα, περίθαλψη, τις θεραπείες, αλλά και τα φάρμακα που χρειάζονται.

Δεν υπάρχει ανταπόκριση από τους αρμόδιους στις δομές και τις ΜΚΟ, όταν τους αναφέρουμε τα προβλήματά μας. Η ιατρική φροντίδα είναι ιδιαίτερα ελλιπής και η παρεχόμενη θεραπεία μηδαμινή. Τα δε ραντεβού που μας δίνουν με τους γιατρούς είναι μετά από πολύ χρόνο, παρότι συχνά οι ασθενείς χρειάζονται άμεση περίθαλψη και θεραπεία. Τραγική είναι και η έλλειψη μεταφραστών στα νοσοκομεία αλλά και η απαξιωτική αντιμετώπισή μας, σαν ανθρώπους κατώτερης τάξης. Τα παραδείγματα είναι πολλά, έχουν καταγραφεί από την κοινότητά μας και έχουμε ενημερώσει πολλές φορές τους αρμόδιους χωρίς όμως κάτι να αλλάξει προς το θετικό.

Εκτός αυτών, ένα άλλο ιδιαίτερα σοβαρό θέμα για μας είναι οι μαζικές απορριπτικές αποφάσεις που λαμβάνουν τα μέλη της κοινότητάς μας. Το ποσοστό των

απορριπτικών αποφάσεων, μάλιστα, για τους Αφρικανούς είναι αναλογικά πολύ υψηλότερο από αυτό μεταξύ των μελών άλλων εθνικών ομάδων.

Οι συνέπειες δε για όσους έχουν λάβει δυο απορριπτικές αποφάσεις είναι συντριπτικές και απάνθρωπες. Τα αδέρφια μας με δυο απορριπτικές αποφάσεις δεν έχουν το δικαίωμα πρόσβασης σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, σε στέγαση και σίτιση, ενώ τα παιδιά τους χάνουν το δικαίωμα πρόσβασης στην εκπαίδευση, αφού δεν μπορούν να πάρουν τη βεβαίωση για τα *self-test* που απαιτείται για να μπορούν να πάνε στο σχολείο. Οι δε ενήλικες με δύο απορριπτικές αποφάσεις δεν μπορούν να εμβολιαστούν ούτε να πάρουν βεβαίωση για *rapid-test*. Με λίγα λόγια στερούνται θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα τα οποία είναι κρίσιμα για την ίδια την επιβίωσή τους.

Επίσης, οι επιδόσεις σημαντικών εγγράφων γίνονται με ιδιαίτερα μεγάλη καθυστέρηση, και είναι και αυτό επίσης ένα σημαντικό πρόβλημα, ειδικά σε ότι έχει να κάνει με τις διαδικασίες της αίτησης άσυλου.

Με λύπη μας, σας ενημερώνουμε για ένα ακόμη σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε: ο φυλετικός διαχωρισμός και οι διακρίσεις που βιώνουμε στα Κέντρα Φιλοξενίας Προσφύγων (ΚΠΦ) από το προσωπικό και τους διοικητές τους, που έχουν να κάνουν για παράδειγμα με την πρόσβαση στα ιατρικά ραντεβού, τη διανομή ειδών ρουχισμού, την πρόσβαση στην εργασία κ.λπ. Για λόγους που έχουν να κάνουν με την προσωπική μας ασφαλείας, αυτό μπορούμε να σας το αναλύσουμε προσωπικά και προφορικά και να σας δώσουμε πλήθος άλλων συγκεκριμένων παραδειγμάτων.

Μείζον, επίσης, πρόβλημα όλων των προσφύγων είναι το επισιτιστικό. Φαγητό δίνεται μόνο στους αιτούντες άσυλο, όπως και ελάχιστα χρήματα (75-210 ευρώ/Μήνα). Όσοι έχουν πάρει δύο απορριπτικές αποφάσεις ή τους έχει δοθεί άσυλο ζουν σε συνθήκες πείνας. Όμως και οι αιτούντες άσυλο, στην πραγματικότητα, δεν τρώνε το φαγητό που παρέχεται στα ΚΠΦ γιατί συνήθως είναι ιδιαίτερα κακής ποιότητας, αλλά και επειδή η διατροφή μας είναι εντελώς διαφορετική.

Είναι κρίμα το Ελληνικό Κράτος να πληρώνει για αυτό το πολύ κακής ποιότητας φαγητό που σχεδόν κανείς δεν μπορεί να το φάει και εμείς να αναγκαζόμαστε να το τρώμε αφού δεν έχουμε άλλη επιλογή, λόγω έλλειψης χρημάτων. Θα ήταν προτιμότερο να μας δίνεται το επίδομα, όπως παλαιότερα, δηλαδή αντί για 75 ευρώ, να δίνονται 150 ευρώ ή ακόμα και κουπόνια για αγορά τροφίμων από καταστήματα των Ιωαννίνων.

Σοβαρό πρόβλημα επίσης είναι οι μετακινήσεις προς την πόλη των Ιωαννίνων. Με το μικρό αυτό ποσό που παίρνουμε το μήνα αναγκαζόμαστε να πληρώνουμε οι ίδιοι τα εισιτήρια για τις μετακινήσεις μας προς το κέντρο της πόλης.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, αξιότιμοι κύριοι Δήμαρχοι και Πρόεδροι των Πολιτικών Κομμάτων, ζητάμε τη βοήθεια όλων σας, στην επίλυση των παραπάνω ζητημάτων, για να μπορέσουμε και εμείς να ζήσουμε με αξιοπρέπεια, να μην αντιμετωπιζόμαστε σαν κατώτεροι άνθρωποι, να απολαμβάνουμε τα θεμελιώδη δικαιώματα που δικαιούμαστε στην Υγεία, στην Εκπαίδευση και στην Εργασία και να μπορέσουμε να ενταχθούμε στην κοινωνία της πόλης που τόσο πολύ επιθυμούμε και να προσφέρουμε σε αυτή.

Όλοι μας είμαστε άνθρωποι που δεν αποφασίσαμε αναίτια να έλθουμε στην Ευρώπη. Ο καθένας από μας κουβαλάει βαρύ φορτίο και αναγκάστηκε να αφήσει το σπίτι και

την πατρίδα του λόγω πολέμων, βίας, πείνας και άλλων παραγόντων πού έθεταν σε σοβαρό κίνδυνο την ίδια τη ζωή μας.

Θεμελιώδης στην αφρικανική κουλτούρα, όπως και στην ευρωπαϊκή, είναι η ενότητα, ο σεβασμός, η αλληλεγγύη και η αγάπη μεταξύ των ανθρώπων. Με αυτές τις αξίες θέλουμε να ζούμε, να αντιμετωπιζόμαστε και να αντιμετωπίζουμε τους άλλους και δεν θα πάψουμε ποτέ να παλεύουμε για αυτές.

Δεν ζητάμε λύπηση, παρά μόνο την αντιμετώπισή μας χωρίς διαχωρισμούς και φυλετικές διακρίσεις. Ζητάμε να μας δοθεί η ευκαιρία για ένα καλλίτερο αύριο.

Τέλος εκφράζουμε την αλληλεγγύη, τη συμπόνοια και τη ταύτισή μας με τον Ουκρανικό Λαό και τους Ουκρανούς Πρόσφυγες που έφτασαν στην Ελλάδα και στην πόλη των Ιωαννίνων. Γνωρίζουμε καλά τι σημαίνει να αναγκάζεται κανείς να φύγει από τη πατρίδα του κυνηγημένος.

Όπως λέει και μια αφρικανική παροιμία: «Η γη είναι μια κυψέλη και όλοι μπαίνουμε από την ίδια πόρτα.»

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- Προτίθεστε να βοηθήσετε στην επίλυση των ζητημάτων που απασχολούν τα μέλη της Αφρικανικής Κοινότητας των Ιωαννίνων και της Φιλιππιάδας ώστε να μπορέσουν να ζήσουν αξιοπρεπώς και να συνεισφέρουν στις τοπικές κοινωνίες;

Η ερωτώσα Βουλευτής

Αγγελική Αδαμοπούλου
Ανεξάρτητη Βουλευτής Α΄ Αθηνών